

รามคำราฯ

ภาคหนึ่ง สมัยที่ ๗๗ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ เล่มที่ ๗

บทบรรณาธิการ

คำถ้า ผู้ซึ่อที่ดินจากการขายทอดตลาดโดยติดจำนำong และชำระราคากลับกัวนแล้ว เหลือเพียงชั้นตอนการดำเนินการทางทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ถือว่าเป็นผู้รับโอนทรัพย์สิน ซึ่งจำนำong ซึ่งผู้รับจำนำong มีอำนาจฟ้องบังคับจำนำong หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาภัยการวินิจฉัยได้ดังนี้

คำพิพากษายภัยการที่ ๑๗๐๓/๒๕๖๖

จำเลยเป็นผู้ซึ่อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างจากการขายทอดตลาดโดยติดจำนำong และชำระราคากลับกัวนแล้ว เหลือเพียงชั้นตอนการดำเนินการทางทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เท่านั้น ทั้งไม่ปรากฏว่ามีการเพิกถอนการขายทอดตลาด ต้องถือว่าผู้จำนำongเดิมไม่มีสิทธิในทรัพย์สินที่จำนำong อีกต่อไป และจำเลยได้สิทธิในทรัพย์สินที่ซื้อโดยสมบูรณ์แล้ว แม้จะเล่ายังมิได้จดทะเบียนรับโอนกรรมสิทธิ์ตาม จำเลยจึงมีมิติสมพันธ์กับโจทก์ในฐานะผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนำong อันมีสิทธิและหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่ง ป.พ.พ. บรรพ ๓ ลักษณะ ๑๒ หมวด ๕ และโจทก์มีสิทธิได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่จำนำong โดยบังคับจำนำong เอาแก่ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนำong ตามมาตรา ๙๓ ที่แก้ไขใหม่ เมื่อโจทก์มีจดหมายบอกกล่าวบังคับจำนำong แก่จำเลยผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนำong โดยชอบแล้ว แต่จำเลยไม่ชำระหนี้ได้ถอนจำนำong ภายใต้กำหนด โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องบังคับจำนำong แก่จำเลยได้ จำเลยซึ่งเป็นผู้รับโอนทรัพย์สิน ซึ่งจำนำong และควรทราบถึงภาระหนี้จำนำong มากตั้งแต่ก่อนเข้าเป็นผู้ซื้อทรัพย์จำนำong จึงต้องชำระหนี้ พร้อมด้วยอุปกรณ์คือดอกเบี้ยของต้นเงินตามสัญญาจำนำong ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๙๑๕ ประกอบมาตรา ๙๓๘ เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้ ค. ผู้จำนำongรับผิดชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ จำเลยซึ่งเป็นผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนำong จึงต้องรับผิดไม่เกินกว่าภาระหนี้จำนำongของผู้ซื้อจำนำongดังกล่าว

คำถ้า ผู้ตายเคยสั่งเสียให้ทายาททุกคนทราบว่าจะยกที่ดินพิพาทให้แก่ทายาทคนหนึ่ง จะถือว่าเป็นการทำพินัยกรรมด้วยวาจาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๖๓ หรือไม่

ผู้จัดการมรดกด้วยเบียนโอนที่ดินเป็นของตนในฐานะผู้จัดการมรดกแล้วต่อมา จดทะเบียนโอนที่ดินเป็นของตนเองในฐานะส่วนตัวถือว่าได้เปลี่ยนเจตนาการครอบครองที่ดิน เป็นการครอบครองในฐานะส่วนตัวแต่เพียงผู้เดียวจะถือว่าเป็นการครอบครองแทนทายาทและจะต้องแบ่งปันแก่ทายาทด้วยไปหรือไม่

คำตوب มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกานี้ ๑๓๘๗/๒๕๖๖

พ. เคยสั่งเสียให้ทายาททุกคนทราบว่าจะยกที่ดินพิพากษาให้แก่จำเลยแต่การสั่งเสียของพ. นั้นก็ไม่อาจถือได้ว่าเป็นการทำพินัยกรรมด้วยวาจา ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๖๖๓ เนื่องจากไม่มีพฤติการณ์พิเศษอันเป็นเงื่อนไขของบทกฎหมายดังกล่าว เมื่อ พ. ถึงแก่ความตาย ที่ดินพิพากษ์ย้อมเป็นทรัพย์มรดกของ พ. ตกแก่ทายาทโดยธรรมของ พ. ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๙๙ และมาตรา ๑๖๐๐ การที่จำเลยในฐานะผู้จัดการมรดกจากที่ดินพิพากษาซึ่งเป็นทรัพย์มรดกนั้นในฐานะผู้จัดการมรดกแทนทายาಥื่นรวมถึงโจทก์ด้วย แม้หลังจากนั้นจำเลยในฐานะผู้จัดการมรดกได้ดัดแปลงโอนสิทธิครอบครองในที่ดินพิพากษามาเป็นของจำเลยในฐานะส่วนตัว ก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยได้บอกกล่าวไปยังทายาಥื่นทุกคนรวมทั้งโจทก์ด้วยว่า จำเลยไม่มีเจตนาขึ้นคือที่ดินพิพากษันเป็นทรัพย์มรดกแทนทายาททุกคนต่อไปตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๓๘๑ ไม่อาจถือได้ว่าจำเลยในฐานะส่วนตัวได้เปลี่ยนเจตนาการครอบครองที่ดินพิพากษาจากการครอบครองแทนทายาททุกคนมาเป็นการครอบครองในฐานะส่วนตัวเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว การเสียภาษีบำรุงท้องที่มิได้เป็นข้อสันนิษฐานหรือหลักฐานที่แสดงว่าผู้เสียภาษีมีสิทธิครอบครองในที่ดินแต่อย่างใดพังให้ว่าจำเลยครอบครองที่ดินพิพากษาแทนทายาಥื่นทุกคนรวมทั้งโจทก์ด้วยตลอดมา ที่ดินพิพากษาจึงเป็นทรัพย์มรดกของ พ. ที่จำเลยในฐานะผู้จัดการมรดกจะต้องแบ่งปันแก่บรรดาทายาಥื่นไป จำเลยจึงไม่อาจยืนคำร้องขอให้เจ้าพนักงานที่ดินรังวัดออกโอนด้วยที่ดินพิพากษาให้แก่จำเลยได้

โจทก์ขอให้แบ่งที่ดินให้แก่ทายาทคนอื่นของเจ้ามรดก โดยทายาทดังกล่าวมิได้ร้องขอเด็กสาวในคดีนี้หรือได้มอบอำนาจให้โจทก์เรียกรับทรัพย์มรดกแทน จึงเป็นการกันส่วนแบ่งทรัพย์มรดกไว้เพื่อทายาಥื่นต้องห้ามตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๗๙๙ ศาลฎีกามิ่งอาจพิพากษาให้ได้

คำตาม เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคาร มีข้ออกกลงให้ธนาคารนำเงินในบัญชีเงินฝากมาหักถอนยอดหนี้ที่เจ้าของบัญชีมีอยู่กับธนาคารได้โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ต่อมามาเจ้าของบัญชีถึงแก่ความตายโดยมีหนี้ที่มีต่อธนาคาร ดังนี้ ธนาคารมีสิทธินำเงินตามบัญชีเงินฝากไปหักถอนจนหมดโดยไม่นำคดีไปฟ้องร้อง ได้หรือไม่ และจะต้องหักถอนจนหมดภายในกำหนดอายุความ ๑๐ ปี หรือไม่

คำตوب มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกที่ ๕๐๖๔/๒๕๖๔

บ. เปิดบัญชีเงินฝากสะสมทรัพย์ไว้กับจำเลยมีข้อตกลงการฝากเงินข้อ ๔ ว่า ผู้ฝาก
ยินยอมให้ธนาคารนำเงินที่ฝากมาหักถอนยอดหนี้ที่เกิดขึ้น หรือหนี้ลักษณะอื่นใดที่ผู้ฝากมีอยู่กับ
ธนาคารได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้ฝากทราบล่วงหน้า ต่อมา ป. ถึงแก่ความตาย ศาลมีคำสั่งตั้ง
โจทก์ที่ ๑ เป็นผู้จัดการมรดกของ ป. และโจทก์ที่ ๑ ในฐานะส่วนตัวเป็นหนี้จำเลยตามคำพิพากษา
ซึ่งต่อมาโจทก์ที่ ๑ ในฐานะส่วนตัวและในฐานะผู้จัดการมรดกของ ป. ตกลงทำสัญญา
ประนีประนอมยอมความกับจำเลย ศาลพิพากษาตามยอมตามสัญญาประนีประนอมยอมความ
คดีถึงที่สุดแล้ว ภายหลังโจทก์ที่ ๑ ผิดสัญญาประนีประนอมยอมความ จำเลยขอออกหมายตั้ง
เจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อยieldทรัพย์ออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่จำเลยได้เพียงบางส่วน
จำเลยมีเงินคงเหลือในบัญชีเงินฝาก โจทก์ที่ ๑ ในฐานะผู้จัดการมรดกติดต่อขอถอนเงินฝาก
ของ ป. จำเลยปฏิเสธการเบิกถอนเงิน หลังจากนั้น จำเลยใช้สิทธินำเงินตามบัญชีเงินฝาก
ของ ป. ไปหักกลบหนี้กับหนี้ตามคำพิพากษา แล้วแจ้งการหักกลบหนี้ดังกล่าวแก่โจทก์
ทั้งสาม

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์ทั้งสามได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า จำเลยมีสิทธิหักกลบ
ลงหนี้หรือไม่

เห็นว่า ป. เป็นหนี้จำเลยตามมูลหนี้เดิมและถึงแก่ความตาย ซึ่งต่อมาจำเลยนำคดี
มาฟ้องโจทก์ที่ ๑ ในฐานะส่วนตัวและทายาทผู้รับมรดกและผู้จัดการมรดกของ ป. ศาลมีคำพิพากษา
ตามสัญญาประนีประนอมยอมความ คดีถึงที่สุดแล้ว โจทก์ทั้งสามในฐานะทายาทโดยธรรมของ
ป. ย้อมรับไปทั้งสิทธิ หน้าที่และความรับผิดที่ ป. มีต่อจำเลย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ มาตรา ๑๖๐๐ จำเลยในฐานะเจ้าหนี้กองมรดกมีสิทธิได้รับชำระหนี้หรือบังคับชำระหนี้
จากทายาทโดยธรรมได้เท่าที่ไม่เกินกว่าทรัพย์มรดกที่ทายาทนั้นได้รับตามประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ มาตรา ๑๖๐๑ การทำสัญญาประนีประนอมยอมความและศาลพิพากษาตามยอม
ไม่ทำให้หนี้เดิมระงับไปและถือไม่ได้ว่าจำเลยสละสิทธิหักกลบหนี้แต่อย่างใด ขณะมีวิตอยู่
ป. ปิดบัญชีเงินฝากไว้กับจำเลย สิทธิเรียกร้องตามสัญญาฝากเงินระหว่าง ป. กับจำเลยเป็น
หนี้เงินที่ต้องชำระให้แก่ ป. เมื่อ ป. ถึงแก่ความตาย จำเลยจะต้องชำระเงินในบัญชีเงินฝาก
ของ ป. แก่โจทก์ทั้งสามในฐานะทายาทโดยธรรมของ ป. โจทก์ทั้งสามกับจำเลยจึงมีความ
ผูกพันซึ่งกันและกันโดยมูลหนี้อันมีวัตถุเป็นอย่างเดียวกัน ซึ่งคำขอเปิดบัญชีเงินฝากของ ป.
มีข้อตกลงในการฝากเงินว่า “ข้อ ๔ ข้าพเจ้ายินยอมให้ธนาคารนำเงินที่ข้าพเจ้านำเข้าฝากบัญชี
สะสมทรัพย์มาหักถอนยอดหนี้ที่เกิดขึ้นหรือนหนี้ลักษณะอื่นใดที่ข้าพเจ้ามีอยู่กับธนาคารได้โดย

"ไม่ต้องแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบล่วงหน้า" ข้อตกลงดังกล่าวแม้ให้ข้อความว่า ยินยอมให้นำเงินในบัญชี เงินฝากมาหัก扣掉หนี้ได้ซึ่งมีความหมายว่า ให้นำเงินในบัญชีมาหักลบหนี้ได้นั้นเอง เมื่อมีข้อตกลงระหว่างกันให้หักลบหนี้ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้ฝากเงินทราบล่วงหน้า จำเลยย่อหักลบหนี้ได้โดยไม่ต้องแจ้งให้โจทก์ทั้งสามทราบก่อน การหักลบหนี้เป็นวิธีการทำให้นี้ร่วงบดใหญ่หนี้ไม่ต้องถูกบังคับให้ชำระหนี้ เมื่อมูลหนี้มือญี่และยังไม่ร่วงบไป จำเลยย่อหักลบหนี้ได้ ซึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๔๒ วรรคสอง บัญญติว่า การแสดงเจตนาหักลบหนี้ให้มลาย้อนหลังเข้าไปจนถึงเวลาซึ่งหนี้ทั้งสองฝ่ายนั้น จะอาจหักลบกันได้เป็นครั้งแรก และตามมาตรา ๓๔๔ บัญญติว่า ...อายุความย่อหัก ไม่ตัดถอนการหักลบหนี้ แม้สิทธิเรียกร้องขาดอายุความแล้ว แต่ว่าในเวลาที่อาจจะหักลบ กับสิทธิที่เรียกร้องฝ่ายอื่นได้นั้น สิทธิยังไม่ขาดเมื่อเวลาซึ่งหนี้ระหว่างจำเลยกับโจทก์ทั้งสาม อาจหักลบกันได้เป็นครั้งแรกไม่ขาดอายุความ แม้จะได้ความว่าจำเลยมีหนังสือแสดง เจตนาถึงโจทก์ทั้งสาม แจ้งการหักลบหนี้เป็นเวลาเกิน ๑๐ ปีแล้ว จำเลยก็มีสิทธิ หักลบหนี้ได้ สิทธิดังกล่าวจำเลยสามารถดำเนินการเองได้โดยไม่ต้องนำคดีไปฟ้อง ร้องบังคับให้โจทก์ทั้งสามชำระ ดังนั้น แม้จำเลยนำคดีไปฟ้องและศาลมีคำพิพากษาตามย่อ บังคับให้ชำระหนี้แล้วก็ตามย่อหัก ไม่ตัดสิทธิจำเลยที่จะหักลบหนี้ เพราะสามารถดำเนินการ เองได้โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการย่อหักคดีและไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องใช้สิทธิของหักลบ หนี้ภายในอายุความ ๑๐ ปี สรุบที่โจทก์ทั้งสามฎีกาว่า จำเลยหักลบหนี้หลังจากโจทก์ ที่ ๑ ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดในคดีล้มละลายแล้ว การใช้สิทธิหักลบหนี้ของจำเลยจึงไม่ชอบ ด้วยกฎหมายนั้น เห็นว่า การหักลบหนี้ของจำเลยไม่ได้กระทำต่อโจทก์ที่ ๑ ในฐานะส่วนตัว ที่ถูกศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ แต่ได้กระทำการของมรดกของ ป. ซึ่งไม่ได้ ถูกศาลล้มละลายกลางพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแต่อย่างใด การแสดงเจตนาหักลบหนี้ของจำเลย จึงเป็นการกระทำโดยสุจริตและชอบด้วยกฎหมาย หาเป็นการละเมิดไม่

นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์
บรรณาธิการ